

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VERVLOEKT VERLEDEN

Een komische thriller in vier bedrijven

door

1880

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2018

Nr.3445

PERSONAGES

(2à4 dames – 5à7 heren)

MAXIME, een nogal verwijfde, maar heel geestige homo (m) :

EVA (kan ook Ivo zijn), een heel nors, betweterig type (m/v) :

WOUTER, de sportieveling van de bende (m) :

CHANTAL, kuisvrouw, roddeltante, iets te nieuwsgierig (v) :

JORAN, ex-gedetineerde die terugkeert naar de vriendengroep (m) :

DAISY, vriendin van Eva/Ivo, dus al dan niet lesbisch (v) :

DEPUYDT, hoofdinspecteur. Heeft een behoorlijk drankprobleem (m) :

PANNEKOEK, inspecteur. De flauwe plezante bij de politie (m) :

SWIFFER, parketmedewerker. Zakelijk type, liefst wat gezet (m/v) :

DECOR

We zien een woonkamer. Centraal achteraan is de inkomdeur, richting gang. Links is een deuropening naar de keuken. Links vooraan staat een tafel met vier stoelen. Rechts vooraan staat een grote zetel met een salontafel. Achteraan tegen de muur staat een dressoirkast met een muziekinstallatie. Er staan ook enkele foto's op.

KORTE INHOUD

Vier vrienden delen al jaren eenzelfde flat. Als één van hen wordt opgepakt voor de moord op zijn vriendin, verdwijnt hij voor 15 jaar in de cel. Na zijn vervroegde vrijlating wegens goed gedrag, staat hij plots weer bij zijn vroegere vrienden voor de deur met de vraag om opnieuw bij hen in te trekken. Maar blijft hun oude vriendschap overeind na zoveel jaar? Ook als vertrouwen plots niet meer vanzelfsprekend is? Bestaat er wel zoiets als een propere lei, een nieuwe kans? Of draagt iedereen zijn verleden mee? En wat als er opnieuw een dode valt?

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat open. Eva zit aan tafel en bladert door de krant. Er klinkt gerommel vanuit de keuken. Maxime steekt zijn hoofd binnen in de kamer.)

MAXIME : Koffie Eva?

EVA : Uhu ...

MAXIME : Zwart?

EVA : *(kleinerend)* Zijn er nog andere kleuren koffie misschien?

(Eva trekt een bedenkelijk gezicht en bladert verder in haar krant. Maxime trekt een kinderachtig gezicht en loopt de keuken weer in.)

EVA : En koekjes Maxime.

MAXIME : Koekjes zijn er niet Rockefeller, het maanbudget was op. Ge weet dat we niet veel overschot hebben hé. Enfin, ik wel, en Wouter ook, maar gij met uw bescheiden bijdrage elke maand ...

EVA : *(geïrriteerd)* Ja ja ja ja ... *(mompelend)* zaag ...

MAXIME : *(komt zingend binnen en zet de tassen koffie op tafel. Hij gaat zitten.)* One coffee a daaaaay ... keeps the dokter awaaaaay ...

EVA : *(imiteert hem kleinerend)* Keeps the dokter awaay ... als gij begint te zingen blijft die mens vanzelf thuis ...

MAXIME : Hoort ge mij niet graag zingen?

EVA : *(droog)* Zingen? Aaah ge waart aan het zingen ... ik dacht dat ze een zwijn aan het kelen waren...

MAXIME : Tsss, gij zijt gewoon niet 'musical-ologisch' onderbouwd!

EVA : Ja dat zal het zijn ... *(leest verder haar krant.)*

MAXIME : Hebt gij Wouter al gezien vandaag?

EVA : Nee, waarom?

MAXIME : Waar zou die zitten?

EVA : Zie ik eruit als zijn moeder? Geen idee hé, weer gaan joggen zeker, zoals

gewoonlijk.

MAXIME : Wouter is tenminste met zijn lichaam bezig ...

EVA : Ja, dat zou jij ook graag eens doen hé, met Wouter zijn lichaam bezig zijn ...

MAXIME : Tsssss ...

EVA : Het is een lelijke uitslover, dat vind ik!

MAXIME : Bwaa, lelijk nu niet hé, ne lelijke kunt ge er niet van maken ...

EVA : Ooh pas op, met een baseball-bat of met een kettingzaag wil ik wel eens een poging wagen ...

MAXIME : Tssss ge zijt jaloers!

EVA : Op die babyface? Ik denk het niet en laat me nu verder lezen.

MAXIME : Oeioeioei, ik zwijg al ...

EVA : Dank u.

MAXIME : Amai, pfff, ik zeg al niks meer ...

EVA : Ik hoor het ...

MAXIME : *(lichtgeraakt)* Dank u ... ik hoor het ... *(Hij trekt kinderachtige snuiten.)*

(De deur gaat open. Wouter komt binnen in short en T-shirt, bezweet, terug van het joggen. Hij jogg ter plaatse, Maxime jogg een beetje onhandig naast Wouter en wordt heel snel moe.)

Hierzie, onze Kevin Borlée is terug.

WOUTER : *(Kijkt opzij.)* Haha, en wie zijt gij dan als ik Kevin Borlée ben?

EVA : *(droog)* Ziet ge dat niet? Tia Hellebaut ...

(Maxime kijkt beledigd.)

(Gaat nog een stap verder.) Enfin, de vrouwelijke versie van Tia Hellebaut wel te verstaan ...

(Wouter lacht.)

Oeioei, hij is beledigd.

MAXIME : Och Eva, weet ge, slimme mensen kunnen mij niet beledigen, en domme ...
 nee wacht, domme mensen beledigen mij niet, en slimme mensen kunnen ...
 nee, domme mensen kunnen mij niet beledigen, nee wacht, pff ...

EVA : Domme mensen kunnen mij niet beledigen, en slimme mensen doen het niet,
 was het dat wat ge wou zeggen?

MAXIME : Voilà, ge snapt het ...

EVA : Ja, ik snap het, maar gij precies niet hé ...

MAXIME : Och ... pffff ...

WOUTER : Niet aantrekken, kom, uitlopen!

(Wouter loopt een paar toertjes uit rond de tafel, tot grote ergernis van Eva. Maxime loopt er nuchterig achteraan en tikt Eva elke keer irritant op de schouder als hij haar passeert. Eva kijkt hoe langer hoe bozer. De derde ronde kijkt Eva afwachtend, Maxime loopt haar voorbij alsof hij niet meer tikt, Eva leest verder, en Maxime tikt haar plots langs de andere kant. Eva kijkt enorm kwaad naar Wouter en Maxime.)

Ja sorry, uitlopen, heel belangrijk!

MAXIME : Ja, heel belangrijk, anders wordt mijn *abondance* gebroken.

WOUTER : Haha, uw KAdans wordt dan gebroken ...

EVA : *(kwaad)* Euh, uw neus wordt seffens ook gebroken als ge nog lang zo irritant rond die tafel blijft lopen.

(Wouter loopt onverstoord verder, gevolgd door Maxime.)

(geïrriteerd tegen Wouter) En uw neus ook Wouter, stop met lopen.

MAXIME : Moet ik ook stoppen met lopen grote leidster? *(Hij maakt de scoutsgroet.)*

EVA : Ja. En gij ook met ademen als dat kan ...

MAXIME : Ja duuuuh, dan ben ik dus wel dood hé ...

EVA : Ge hebt het door ...

(Wouter en Maxime blijven lopen. Eva vliegt recht en lijkt Maxime aan te vliegen. Die zet zich in karaté-houding en begint zich overdreven te verdedigen. Wouter stopt met lopen. Eva gaat weer zitten. Wouter begint aan stretchoefeningen. Maxime doet hem stuntelend na.)

Jongens alstublieft, hoe kan ik nu in Godsnaam op het gemak mijn krant lezen.

MAXIME : Weet ge wat, zét u anders op het gemak, daar kunt ge misschien rustig lezen!

(Eva kijkt geïrriteerd. Maxime loopt naar de tafel en kijkt in de krant van Eva.)

Is het boeiend?

EVA : De misdaadpagina's, dat is altijd boeiend.

MAXIME : *(met gebaren)* Spannээээээénd !

EVA : Jaja, zeker voor u spannend. Hier, seriemoordenaar opgepakt in Luik, hij wordt verdacht van 8 moorden op jonge homo's, dus pas maar op!

(Maxime kijkt beledigd. Eva leest onverstoord verder en slaat haar blad om.)

Hopla, nieuwe inbraakgolf in de Antwerpse Kempen. Vermoedelijk het werk van een Poolse bende. Weeral Polen ...

WOUTER : Ja, die worden dat natuurlijk ook beu om heel de dag keukens te schilderen hé.

(Iedereen lacht. Maxime lacht overdreven alsof het de beste mop ooit is. Hij heeft duidelijk een boon voor Wouter. Eva leest intussen verder voor.)

EVA : En hier: nog altijd geen spoor van de daders van de dodelijke overval op de nachtwinkel in Antwerpen.

MAXIME : Dat was hier op de Italiëlei toch?

EVA : Ja, dat krijgen ze ook niet opgelost precies. Apenland ...

WOUTER : Nee inderdaad ...

EVA : Och ja, binnenkort zullen die daders wel eens gepakt worden zeker ...

EVA : En hier, het is niet waar ...

(Wouter en Maxime gaan dichterbij staan.)

Na tien jaar cel voor de moord op zijn vriendin, wordt JV voorwaardelijk vrijgelaten. JV verdekke.

MAXIME : JV ... Johan Verminnen? *(uitbundig zingend, Johan Verminnen imiterend)*

Moououoie Daaaaahaaaagen, ik hou zo van die moouoie daaaaaahaaageeeeeeeen hahaha... Maar dat zal hem wel niet zijn zeker ...

WOUTER : Ik denk het niet nee ...

MAXIME : JV ... oooh, was het op de Trammezantlei? (ref. naar legendarische sketch van 'Gaston & Leo') Want dan is het Joske Vermeulen. Haha, allo, Joske Vermeulen, Trammezantlei 122 Schilde.

EVA : *(kwaad)* SCHOTEN! Joske Vermeulen woonde in SCHOTEN !

MAXIME : Pff, misschien is hij ondertussen verhuisd hé, trut.

EVA : Uhu...

MAXIME : Of euh, JV ... Jan Vally, *(hij zingt weer teatraal)* aan alle vrouwen die ik heb ... bemind!

EVA : Vrouwen die gij hebt bemind? Dat zullen er niet al te veel zijn ...

WOUTER : Haha nee, dat denk ik ook niet. En het is niet Jan Vally hé Maxime, het is Jo, Jo Vally. Maar dat ...

MAXIME : *(onderbreekt)* Neenee, dat zal hem ook wel niet zijn, haha.

EVA : Jo Vally, Joske Vermeulen, zwansen jullie nu? Allez gasten, JV ...

(Ze kijken mekaar aan en roepen alledrie tegelijk)

MAXIME + EVA + WOUTER : JORAN VANNOT?

MAXIME : Zou dat onze Joran zijn?

EVA : Onze Joran .. Alsof het familie is ...

MAXIME : Néé, maar die heeft hier wel lang bij ons gewoond vroeger.

EVA : Maar die moest toch vijftien jaar zitten en deze komt na tien jaar al vrij... Maar ja, er staat bij “voorwaardelijk vrij”.

MAXIME : Misschien vrijgelaten voor goed gedrag en zetels!

WOUTER : Zetels ... haha ... zeden hé Maxime, goed gedrag en zeden ... Ja, dat zou kunnen. Alhoewel, Joran, goed gedrag? Ik wil niet weten wat hij voor zijn vrijlating heeft moeten doen met de ene of de andere cipier (*lacht*).

MAXIME : Ela, als dat een knappe cipier is, en IK geraak daar vroeger mee uit de gevangenis, dan doe ik dat ook zene. (*Hij denkt even na.*) Nu ja, als ik er nu NIET vroeger mee uit de bak geraak en het is een knappe cipier, dan doe ik het ook zene ...

WOUTER : Ja, dat vrees ik ook!

EVA : De matras van ‘t stad ... Waar zou ge die bijnaam gehaald hebben hé ...

(Iedereen lacht behalve Maxime, Wouter gaat zitten, Maxime blijft staan.)

Joran... En zeggen dat we daar zoveel jaren mee hier hebben samengewoond vroeger, voor dat hij zijn vriendin van kant maakte.

WOUTER : Ja, een moordenaar had ik er écht niet in gezien en die heeft hier diezelfde nacht nog geslapen toen. Niks gemerkt ... tot de flikken hem de middag nadien uit zijn bed kwamen halen ... Het was nochtans een fijne kerel, get zoudt hem dat nooit aangegeven hebben dat hij iemand zou vermoorden.

MAXIME : Oh, maar *Jos Vermassen* zegt altijd ...

EVA : (*geïrriteerd*) JEF, JEF Vermassen!

MAXIME : Ja, JEF Vermassen zegt altijd: in iéééedereen schuilt een moordenaar, in iéééedereen. (*loopt naar Eva en tikt haar irritant op de schouder.*) Maar echt in iéééedereen hé ...

EVA : Jaja, en ik ga het u direct bewijzen als ge niet van mijn lijf blijft ...

WOUTER : (*lachend*) Haha ja Eva, dan kunt gij in Joran zijn cel gaan zitten, die staat nu toch leeg ...

MAXIME : Stel u voor dat hij het is ... Oooh ... straks staat die hier misschien terug voor de deur, spanneeeeeend! (*hij klapt nerveus in de handen*)

WOUTER : Maar nee gij, die durft ons niet meer onder ogen komen, dat weet ik zeker!

EVA : Ja dat snap ik nu wel; ik zou het ook niet durven in zijn situatie ...

MAXIME : Nee, ik ook niet. Amai, als ik een moord zou plegen, zoudt ge mij hier nadien nooit meer zien, zeker weten!

EVA : Ah, kunt gij dan eens iets doen voor mij Maxime?

MAXIME : Allez dan, wat moet ik doen?

EVA : Dringend die moord gaan plegen!

(Iedereen lacht. Maxime lacht cynisch overdreven. Wouter staat weer op.)

WOUTER : Ik ga mij opfrissen, een snel douchke.

MAXIME : Oh, moet ik uw rug komen inzepen?

WOUTER : *(resoluut)* Euh nee bedankt, daar zal ik mij wel een mooie Thaïse voor zoeken ...

MAXIME : Pfff wijvenzot! *(met wegwerpgebaar)* Ge weet niet wat ge gaat missen hé!

WOUTER : Mja, ik ga het toch laten passeren denk ik, toch bedankt voor het aanbod!

(Wouter knipoogt naar Maxime, die is geflatteerd. Wouter verlaat de kamer. Maxime loopt verveeld wat rond, pakt een boekje vast en legt het weer neer, loopt uiteindelijk naar de radio, zet hem op en begint een waanzinnig verwijfd dansje te doen op de muziek. LIED: Fuck you – Ceelo Green Bij elke “Fuck you” in het nummer steekt hij zijn middelvinger op naar Eva. Eva loopt naar de radio en zet hem af. Ze kijkt hem geïrriteerd aan.)

MAXIME : Ziet ge het niet graag?

EVA : Als ik nu écht onnozele wijven wil zien, dan kijk ik wel naar Slongs Die van Ongs of naar Cath Luyten, oké?

MAXIME : *(kijkt ontgoocheld)* Oeioeioei ...

(Maxime ploft zich in de zetel. Hij neemt een ‘Dag Allemaal’ van de salontafel. Eva loopt naar de keuken met haar tas, komt even later terug met haar tas en zet zich weer aan tafel. Maxime bladert in zijn boekje, Eva leest verder de krant.)

Pff, die Geert Hostie elke week, daar kan ik toch écht niet mee lachen zene.

Daar vind ik dus niks grappig aan ...

EVA : Ja, Geert Hostie ... natuurlijk ...

MAXIME : *(imiteert Geert Hostie)* Koning Filip leest zijn kinderen de les. Ik wist niet dat Koning Filip kon lezen. *(hij begint overdreven hard te lachen)* Haaaaahahaha, maar Geert toch ...! *(bladert verder)* Och neeeee, Louis Talpe heeft een nieuwe vlam gevonden ...

EVA : *(overdreven zuchtend)* Ge meent het ...

MAXIME : Daar gaat mijn kans weeral *(hij scheurt het blad eruit en werpt het over zijn schouder)* ... Succes Louis! *(bladert weer verder)* Haha, die Prins Roland dat is toch ook geen gewone kerel ...

EVA : LAUrent ...

MAXIME : Jaja, ik zeg het hé, Roland.

EVA : *(duidelijker)* LAU-RENT!

MAXIME : Ja hey, ambetante klet, ik weet het wel zene ... *(Even stilte.)* ROLAND!

(Eva kijkt, schudt het hoofd en zwijgt. Maxime legt zijn boekje weg en begint verwijfd zijn nagels te vijlen.)

Kwam Chantal niet kuisen vandaag?

EVA : Ja, ze is weeral te laat, zoals gewoonlijk.

(Op dat moment slaat er achteraan een deur dicht.)

MAXIME : Ah, dat zal ze zijn, joepie. *(begint af te tellen en gaat op zijn knieën zitten aan de deur.)* Five .. four ... three ... two ... one ... ladies and gentlemeeeeeeen May we present to youuuu *(Hij steekt zijn twee armen vooruit.)* Chantaaaaaaaal!

(Op dat moment gaat de deur open, maar komt Wouter terug binnen met enkel een handdoek rond zijn middel. Hij is zijn sportzak beneden vergeten.)

Maxime kijkt verdwaasd naar Wouter die halfnaakt voor hem staat. Op dat moment komt Chantal toch binnen. Ze ziet Maxime op zijn knieën zitten voor Wouter met enkel een handdoek om. Ze kijkt er een paar seconden verdwaasd naar.)

CHANTAL : Oei, ik stoor blijkbaar ...

(Maxime blijft op zijn knieën zitten, maar draait zich nu naar Chantal.)

MAXIME : Gij stoort nooit. Welkom, vrouw van mijn leven!

CHANTAL : Hey hey, lekkere, eerst de venten binnendoen en daarna de vrouwen, ge moet wel een beetje weten wat ge wilt hé schatteloë ...

MAXIME : Wat, dat kan toch allebei? Misschien ben ik wel bilatelist.

CHANTAL : *(lachend)* Biseksueel ...

MAXIME : Awel ja ...

EVA : Bwa, ik ben vrij zeker van niet, hahaha. *(ze lacht luidop om haar eigen grap)*

MAXIME : *(imiteert haar gelach)* Hahahaha! Trien ...

(Wouter neemt zijn sportzak en gaat weer naar boven. Maxime zit nog altijd geknield richting Chantal.)

(plechtig) Vrouw van mijn leven, wilt gij met mij trouwen?

CHANTAL : *(nonchalant)* Ja schatteloë, ik wil wel trouwen, maar vandaag nu niet meer hé, want ik moet de strijk ook nog doen!

(Chantal verdwijnt in de keuken. Maxime staat recht en zet zich aan tafel bij Eva.)

EVA : *(kleinerend)* Gaat het jongen?

MAXIME : Pff, ik heb hier dus wel een groentje gelopen hé.

EVA : Een blauwtje zeker ...

MAXIME : Hey, muggenneuker.

EVA : Mierenneuker ...

MAXIME : Ja zeg, mierenzifter.

EVA : Muggenzifter ...

MAXIME : (staat recht en loopt de keuken in) TRUT!

EVA : (*droog*) Ah, een scheldwoord zonder taalfout ... knap!

(Chantal komt terug binnen en bindt haar schort vast. Eva wijst naar de krant.)

Al gehoord van Joran hier?

CHANTAL : (*komt dichterbij en leest het artikel.*) JV ... is dat onze Joran?

EVA : Onze Joran, nog zo één! Maar ja, dat denken we toch ...

CHANTAL : (*begint te razen*) Dat ze hem maar gauw daar houden, de leegloper!

EVA : (*kijkt haar aan*) Amai, blijkbaar nog altijd uw vriend niet hé ...

CHANTAL : Ab-so-luut niet ...

(Chantal trekt een kwaad gezicht en loopt weer de keuken in. Eva verlaat de kamer naar de gang. Chantal komt terug met de strijkplank en een wasmand met daarin de was en een strijkijzer. Ze opent de strijkplank en installeert zich. Plots gaat de bel. Maxime loopt naar de gang om de deur te openen. Chantal legt een stuk kledij op de strijkplank, vouwt het samen, zet haar strijkijzer er gewoon op en wacht. Na enkele seconden draait ze de kledij om en doet hetzelfde. Veel luier kan je niet strijken ... Even later gaat de gangdeur weer open en Maxime wandelt traag in shock de kamer in. Chantal kijkt hem aan. Deze scène kan ondersteund worden door spannende muziek.)

Wat is er jongen?

(Maxime geeft geen kik en wandelt iets verder.)

CHANTAL : (*vragend*) Maxime?

(Even later komt een vreemde kerel de kamer ingewandeld met een reistas.)

Chantal kijkt hem aan en schrikt enorm ...)

Joran?

(Licht uit.)

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Het doek gaat weer open. Iedereen staat zoals hij stond bij het einde van het eerste bedrijf. Joran kijkt naar Chantal, Maxime zet zich in de zetel.)

JORAN : *(kortaf)* Dag.

CHANTAL : *(even boertig)* Dag.

(Op dat moment komen Wouter en Eva de kamer binnen. Ze schrikken ook als ze Joran zien staan.)

JORAN : Dag Wouter.

WOUTER : Dag Joran.

JORAN : Dag Eva.

EVA : Dag Joran.

MAXIME : *(steekt zijn Dag Allemaal omhoog. Enthousiast)* Dag allemaal!

(Iedereen staat aan de grond genageld. Er hangt een vervelende stilte.)

Jaajaa ...

(Opnieuw is er een onwennige stilte, iedereen staat wat rond te draaien.)

EVA : Mja ...

(En opnieuw is er een vervelende stilte. Chantal begint bij het strijken zacht te mompelen, en dan luider en luider.)

CHANTAL : Waar is dat feestje, hier is dat feestje, waar is dat feestje, hier is dat feestje

...

JORAN : Is dat nu echt nodig, mens?

CHANTAL : *(kleinerend)* Nodig? Nee. *(Het blijft even stil.)* Maar het is wel plezant ...

JORAN : Zing maar snel iets anders!

CHANTAL : Hebt ge een verzoeknummer? Jailhouse Rock?

EVA : Ge zoudt beter wat strijken gij, dan doet ge eens iets!

CHANTAL : Euh, klachten over mijn werk misschien?

EVA : Uw werk? Als ge nooit werkt kunnen we daar niet over klagen hé!

CHANTAL : *(somt op)* Euh, ik doe hier de was, de strijk, de kamers ...

EVA : De kamers? Die heb ik gisteren zelf opgeruimd, daar kwam niks van als we op u moesten wachten ...

WOUTER : Hebt gij de kamers opgeruimd? Die van mij ook?

EVA : *(knikt)* Uhu.

WOUTER : Gij moet wel uit mijn kamer blijven hé Eva.

EVA : Oei is dat zo erg?

WOUTER : Nee, maar GIJ moet die niet kuisen.

EVA : Tja, iemand moet het doen, hé.

WOUTER : Ja, maar gij niet.

EVA : Weet ge wat? Doe het in het vervolg zelf!

WOUTER : ZIJ wordt ervoor betaald ...

CHANTAL : Ja, en dat is de moeite hier ...

EVA : Zoek u gerust een andere kuispost als ge niet content zijt hé ...

CHANTAL : *(imiteert een klein kindje)* Mémémémé ... *(Ze steekt haar duim in haar mond als een kleuter.)*

(Opnieuw is er een lastige stilte.)

JORAN : *(ietwat onhandig)* Lang geleden hé ...

EVA : *(sarcastisch)* Ja, ik moet zeggen, ge zijt wel lang onderweg geweest om sigaretjes te gaan halen ...

(Iedereen lacht verveeld.)

JORAN : Ja, de winkel om de hoek was toe, nu goed?